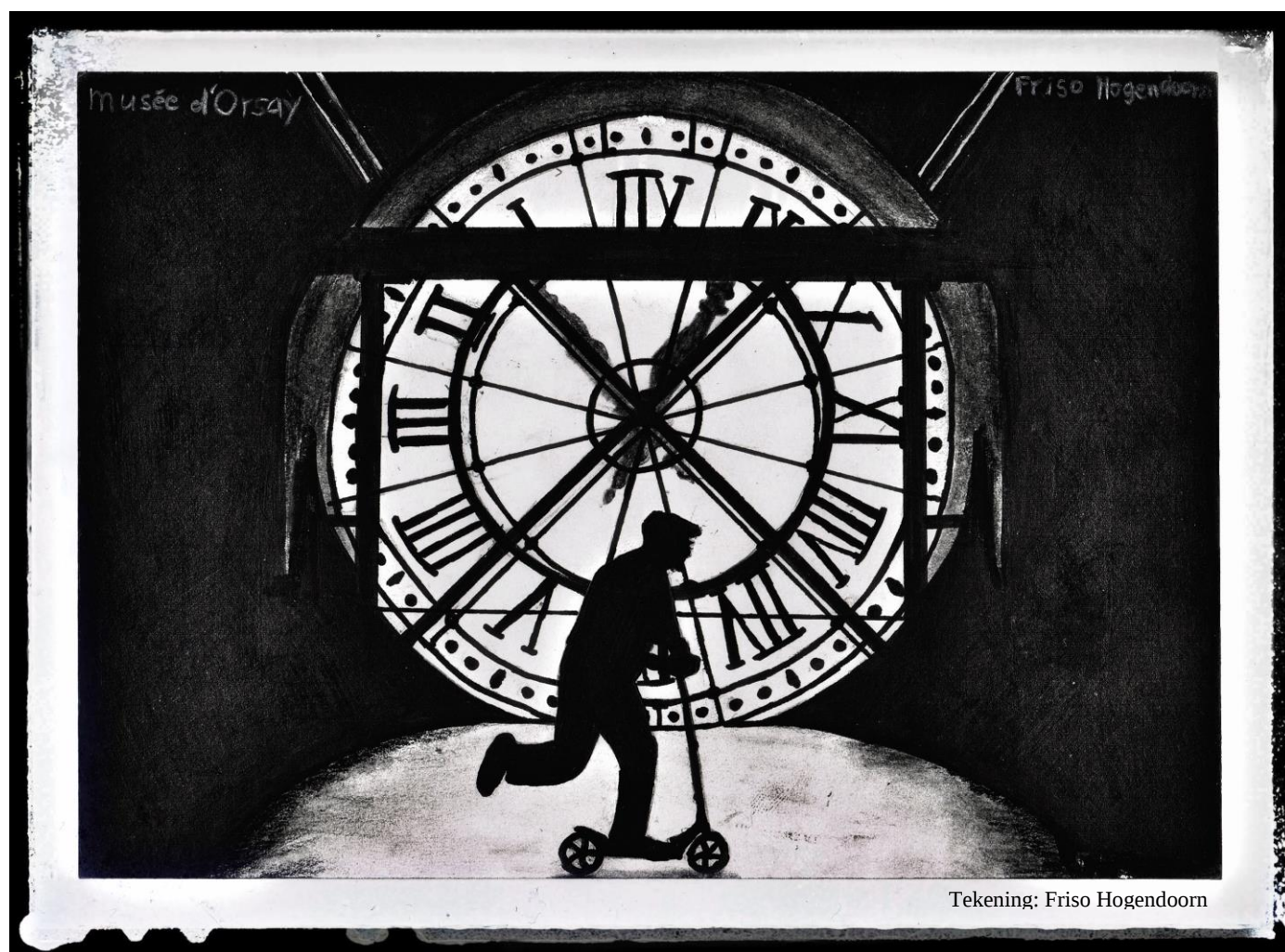

de RAADSHEER

Een uitgave van de Vereniging Raadsherenbuurt, Leiden
40e jaargang, nummer 4, December 2018

LEVENSFASEN

**Vrijwilligerswerk
van Luuk Aelvoet**

8

**Afscheid met
een lintje**

11

**Stichting
Present**

18

SSSS

21

VAN DE REDACTIE

De laatste weken zijn er echt heel veel “donkere dagen voor Kerstmis” geweest. Slechts af en toe een mager zonnetje en veel regen. Dat laatste is overigens nog steeds nodig voor het hele land. Maar vanaf deze editie van ons aller buurtkrant gaan de dagen weer lengen, ook al merken we dat vaak pas echt eind februari.

De ooievaars hebben het voorjaar kennelijk al in het hoofd: op 5 december stond het echtpaar pontificaal op het nest op het landje van Bremmer. Mooie surprise!

Twee belangrijke veranderingen in de samenstelling van het team dat de Raadsheer steeds weer zo mooi mogelijk probeert te maken.

Andrea Schröder heeft gedurende 5 jaar op voortreffelijke wijze 20 kranten aan de binnenkant “smoel gegeven”. De lay-out was bij haar in perfecte handen!

Friso Hogendoorn heeft in 2 jaar de voorpaginatekening gemaakt van 8 kranten en daarmee “smoel” aan de buitenkant gegeven. Zijn aansluiting bij het – soms best lastige – thema en zijn perfectie in details zijn ongeëvenaard!

Wij zijn Andrea en Friso heel, heel veel dank verschuldigd voor hun prachtige bijdragen!

Maar nu zoeken we dus dringend naar opvolgers.

Bent u handig met editing programma's en kunt u 4x per jaar daar tijd voor vrijmaken? Heeft u een vlotte schets of een meer gedetailleerde tekening in de vingers? Dan bent u of ben jij degene die we zoeken. We hopen op een aantal spontane aanmeldingen via ons redactieadres.

Deze editie gaat over Levensfasen. Van pasgeboren tot eerbiedwaardig oud. Levenstrappen en poesiealbumversjes zijn al honderden jaren een gegeven. Maar we hebben het ook over de vervoermiddelen van nu, de oudste buurtbewoner, een kleuter, een puber (sorry!), een verse pensionado en onze vaste columnist blijkt een voorleesopa. Voor elk wat wils.

Het thema voor de 1^e krant in het voorjaar van 2019 is: Verzamelen en ontspullen. Een heikel thema, als u het mij vraagt. Alles wat u daarover kwijt wilt, kunt u mailen naar redactieraadsheer@hotmail.nl (nee, niet .com!) en dan graag uiterlijk 1 maart 2019.

Namens de redactie wens ik u van harte mooie kerstdagen en alvast alle goeds voor 2019.

Janny van Nieuwkoop

INHOUD

VAN HET BESTUUR

Van het Bestuur	3
OUD PAPIER ACTIE (OPA)	3

BUURT NIEUWS

Ketting-Interview	4
-------------------	---

THEMA: LEVENSFASEN

Voor al uw levensfasen: Topo Tip!	5
Thyrza Meijer, Van Oldenbarneveltstraat	6
Levensfasen en hun vervoermiddelen	7
Vrijwilligerswerk van Luuk Aelvoet	8
Een gewone dag bij de familie Gerrits	9
Dertien in de buurt	10
Annechien van Zuilen	10
Afscheid met een lintje	11
Net met pensioen	12
10 dat zijn je kinderjaren	12
Levensfasen: de laatste	14
Waarom ik geen kerstboom heb	15
Leve de kerstboom	15

BUURT GENOTEN

Goedheiligman in de Raadsherenbuurt	16
Present	17
Concerten in Cultuurhuis De Paulus	18
Wist u dat...	18
Sint Maarten	19
SSSS	20
De verdwenen paaltjes, vervolg	21
Herdenken in licht	22
Sprankelend optreden van De Raadsvogels	22

COLOFON

Redactie-Bestuur-Website-Minibuurtgids	27
--	----

»DE RAADSHEER« in kleur?
Op papier is dat helaas onbetaalbaar.
Maar in de online versie via www.raadsherenbuurt.nl zijn wel alle foto's in kleur. Alle Raadsheren vanaf december 2007 kunt u daar vinden en nog eens nalezen.

Van het Bestuur

Ernst ter Braak

Dappere lichtjes trotseerden novemberstormen om de Raadsheren en -dames te verblijden met - uitbundige of geprevelde - klassiekers over dezelfde lichtjes, staarten en tumtummetjes. Sint Maarten was guur dit jaar, maar dat weerhield de kleintjes er niet van om wind en regen te trotseren en vol overgave zingend bergen snoep te veroveren. Neerlands jeugd laat zich overduidelijk niet afschrikken door de elementen.

De buit binnen, inmiddels ook van de Sint en wellicht de Kerstman, nadert het einde van het jaar en is het tijd om de balansen op te maken. Heb je bereikt wat je wilde, heb je gedaan wat nodig was, was het een mooi, leuk, vrolijk, droef, zwaar jaar?

Het is maar een afspraak, een nieuw jaar, in andere landen is het zelfs op een andere datum, maar toch geeft het energie. Zin om nieuwe zaken op te pakken. Inspiratie voor nieuwe plannen.

Het is eigenlijk niet echt iets, maar het voelt als iets nieuws, iets om te vieren! Laten we dat dan ook allemaal doen op 13 januari op de tennisclub!

Hopelijk tot dan!

Uw bestuur

OUD PAPIER ACTIE (OPA)

OPA staat nu iedere maand, behalve in augustus, op de stoep van de hoek Johan de Wittstraat / Rijnsburgerweg. Dat is om het betalen van parkeergeld te voorkomen. Omdat die kleinere gauw vol raakt, wordt die op vrijdagmiddag opgehaald, geleegd en korte tijd later opnieuw neergezet. Als het meezit, wordt de volle container weggehaald en direct een lege teruggeplaatst. Maar daarover bestaat geen zekerheid. Dus als u niet 2 keer met uw oude papier wilt sjouwen, kom dan voor de zekerheid op donderdag, op vrijdagochtend of –avond en vanaf zaterdagochtend tot en met zondag en vaak nog de hele maandagmorgen.

Plaatsen container			Ophalen container		
donderdag	3-jan	2019	maandag	7-jan	2019
donderdag	7-feb	2019	maandag	11-feb	2019
donderdag	7-mrt	2019	maandag	11-mrt	2019
donderdag	4-apr	2019	maandag	8-apr	2019

Ketting-Interview

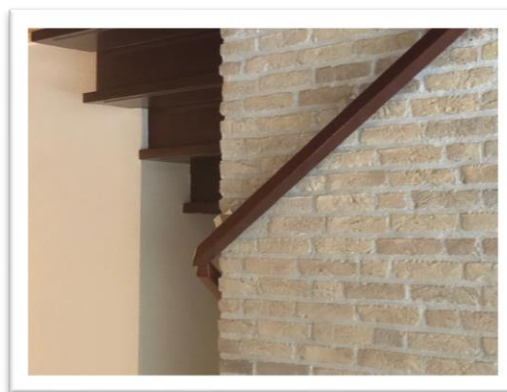
María García Larrodé, Van Beuningenlaan

1. Wanneer en waarom ben je in de Raadsherenbuurt komen wonen ?

In december 2009. We woonden in een appartement aan de Eimerspoelstraat/Houtlaan, en we zeekten een wat grotere woning in een kindvriendelijk buurt, maar ook dichtbij het station en de uitwegen.

2. Wat is het mooiste originele detail in je huis ?

De meest originele en zichtbaar detail in mijn huis is waarschijnlijk de baksteenbinnenmuren, hype in de late 70s. Of dat mooi is of niet... dat hangt van je smaak af. Andere originele detail is de hoge hout-bedekte plafons onder de dak in onze studeerkamer en op de tweede verdieping.

3. Wat is je favoriete buurtactiviteit ?

De raadsherenloop + BBQ in september. Ik vind het een leuke activiteit voor groot en klein.

4. Als de Raadsherenbuurt € 50.000 zou krijgen om de buurt te verbeteren of te verfraaien, hoe zou jij dat dan doen ?

Ik zou dat in een glasvezel uitrol voor de buurt investeren. Volgens mij hebben we momenteel geen fiber to the home, FTTH, mogelijkheid.

5. Hoe ga je naar je werk en hoe lang doe je daar over ?

Ik ga met auto naar Rijswijk, ongeveer 22km, 40-45 min in de spitsuur. Voor mij te lang om heen en weer elke dag te fietsen.

6. Wanneer en hoe heb je voor het laatst gebruik gemaakt van wat Leiden aan cultuur te bieden heeft ?

De laatste keer ben ik met mijn dochter naar de kinderkunstroute in October geweest. We hebben een aantal kunstateliers in het centrum en in de Haagweg 4 bezocht.

7. Welke krant lees je, op welk moment van de dag en hoe lang doe je daar over ?

Ik lees meestal de online headlines van Spaanse kranten elpais.com en lavanguardia.com, en Nederlandse nrc.nl en vk.nl tijdens de koffie pauzen. In de avond lees ik een paar in-dieper krantstukken, LinkedIn posts of een boek.

8. Wat komt spontaan bij je op als je het thema (Levensfasen) van deze Raadsheer leest ?

Levensfasen... ik denk meteen aan loslaten en nieuw beginnen. Nieuwe uitdagingen, nieuwe kansen, nieuwe mogelijkheden, nieuwe mensen, nieuw vooruitkijken... Leren en groeien.

9. Welke vraag zou je zelf willen stellen ? En natuurlijk willen we ook je antwoord graag vernemen.

Vaak hoor ik de vraag: "heb je ooit Sinterklaas in Spanje ontmoet?". De antwoord is: "Nee! Nooit gezien, nooit van gehoord... ☹️".

10. Wie mag de volgende vragenlijst beantwoorden en waarom heb je haar / hem gekozen ?

Leta Janssen. Ze is een heel inspirerend en positieve vrouw, die altijd iets interessants te vertellen heeft.

Voor al uw levensfases: Topo Tip!

Nico Koek, buurtcolumnist

Nooit gehoord van Topo Tip? Dan wordt het tijd om kennis te maken, zeker voor mensen in de levensfase die ook wel late volwassenheid wordt genoemd. Uw columnist bevindt zich in deze fase, en vertoont een duidelijke hang naar verbinding met de vroege levensfasen, de peuter- en kleuterleeftijd. Dat komt zo.

Mijn kleinzoon was nog maar net geboren of ik haaste mij naar Bonardi, de Italiaanse boekwinkel aan het Entrepotdok in Amsterdam. Dat was vlak bij zijn geboortehuis aan de Hoogte Kadijk. In de winkel lag een boekje voor me klaar, getiteld Topo Tip - sveglia, è mattina!. Opa ging natuurlijk voorlezen uit Muis Tip - word wakker, het is ochtend!

In 2003 bracht de Italiaanse kinderboekenschrijver Andrea Dami zijn eerste boekje uit met de avonturen van de kleine muis Tip. Topo Tip is een lief kwajongetje dat opgroeit in een traditioneel muizengezinnetje, met een vader en moeder, een kleiner zusje en een opa en oma. Toevallig precies hetzelfde wereldje als dat van onze kleinzoon, inmiddels twee jaar. Tips streken worden beschreven in korte verhaaltjes, in stevige vierkanten boekjes. Ze zijn door Marco Campanella kleurig geïllustreerd.

Samen door Topo Tip bladeren is een vast ritueel geworden. We zien hoe Tip zich na het opstaan eerst moet wassen – zijn pootjes en zijn snuit – en dan zijn tanden poetst. Er komen moeilijke Italiaanse woorden voorbij: asciugamano (handdoek) en dentifricio (tandpasta). Die laat ik dus maar even. Maar als Tip zich aankleedt herkent ons kleinzontje onmiddellijk de afgebeelde woordjes: een shirt (maglia) en schoenen (scarpe).

Na dit eerste boekje verschenen er nog ruim dertig nieuwe verhalen, meestal met hetzelfde pedagogische concept. Topo Tip wordt vaak geconfronteerd met dingen die hij niet wil of waarvoor hij bang is. Hij wil niet

eten (non vuole mangiare) of hij wil niet slapen bij zijn opa en oma (non dormire dai nonni). Hij is dan bang dat zijn ouders op vakantie gaan. Soms haalt hij ook streken (capricci) uit, als een stout muisje. Natuurlijk worden aan het eind van het verhaal Tips kleine zorgen altijd keurig opgelost, zoals dat hoort in een kinderboek voor peuters. Dan zijn het jongetje en zijn voorlezende opa allebei opgelucht en tevreden.

We gaan verder in het boekje. Hoe Tip netjes en smakelijk zijn kommetje met in melk gedoopte koekjes (biscotti) leeg eet. Daar wordt verteld hoe gezond en voedzaam 'latte' is; dat vertaal ik dan snel als 'melk'. Maar hij zegt 'koe' want die staat afgebeeld op het melkpak. Verderop wordt 'marmelata' aangeprezen. 'Jam', licht ik toe, en hij roept dan: 'aardbei', want die zijn op het potje te zien. Mijn kleinzoon legt dus bij het luisteren en vooral de plaatjes heel andere dan alleen linguïstische associaties. En zijn grootvader leert op die manier weer veel beter kijken. Na het ontbijt gaat Topo Tip spelen. Zijn treintje heeft drie wagonnetjes. Als ik dan uno- due- tre tel, kijkt hij me zo wanhopig aan dat ik er ijlings een-twee-drie van maak... . Soms gaat die Italiaanse liefde iets te ver.

Topo Tip is een internationale kinderheld geworden. De verhalen zijn in meer dan 30 landen uitgegeven en in zo'n 35 verschillende talen vertaald. Uitgaven in groter formaat zijn er gekomen als leesboek voor oudere kinderen. Natuurlijk maakte de Muis ook de stap van boek naar tekenfilm. Hij schittert in 56 avonturen op DVD en TV. Maar ik heb voorlopig liever niet dat hij die ziet. Dat zou ten koste kunnen gaan van onze exclusieve voorleesmomenten, waarbij de late volwassene en de peuter zich even in dezelfde levensfase bevinden.

U begrijpt natuurlijk wel dat komende Kerst Il Natale di Topo Tip centraal staat. En net als in dit boek is de wens dat het voor alle lezers ook een Buon Natale wordt!

Thyrza Meijer, Van Oldenbarneveltstraat

Anne Sanderink laat Thyrza lekker praten

Ik ben bijna 3 jaar. Als ik jarig ben zijn we bij mijn oom Jordi in Zuid-Afrika. Dan gaan we met het vliegtuig. Ik ben al heel groot. Ik heb vandaag een prinsessenstaart. Prinses Elsa heeft ook deze staart. Prinses Elsa is leuk. Ik heb een prinses Elsa-tandenborstel.

Ik woon met papa en mama en Sarah. Saartje is nog een baby. Ik vind het leuk om een kleine zus te hebben. Ik kan met haar het spelletje van de kikker spelen en ik wil graag samen met haar in bed. Maar soms knijpt Saar me en trekt ze aan mijn haar. Dat is niet leuk. Saar is een poepiescheet, hahaha. Saar is een poepiescheet! Ik ben een koekiemonster, zegt mama. Ik ben ook een poepiescheet. En jij bent een poepiescheet! En jij bent ook een poepiescheet! Allemaal poepiescheet, hahaha!

Ik ga 3 dagen per week naar de Krullevaar. Dat vind ik heel leuk, maar vandaag zeg ik dat ik het echt niet leuk vind. Daar speel ik met Martijn, Elliot, Nomi en Joep. Sjoerdje de slak heb ik met Elliot en de juf naar buiten gebracht. Sjoerdje was heel klein. Saar gaat ook naar De Krullevaar. Dat is leuk. Over vijf uur ga ik naar school. Papa denkt dat dat ietsje langer duurt. Ik wil graag naar school. Daar is een glijbaan, een wipwap en een schommel. Ik ga graag naar de speeltuin. Ik vind de glijbaan het allerleukst én de wipwap. Ik klim tegen de glijbaan op, maar het is glad; dan glij ik weer naar beneden.

Ik vind dieren leuk. Opa heeft kippen en pauwen. De pauw woont in zijn grote hok. De pauw ging naar buiten omdat we de deur niet dicht hadden gedaan. Heidi heeft een geit en die heet snoesje. De geit maakt geitenkeutels. Dat ziet eruit als poep. Varkens hebben ook poep. Ik had schapenpoep aan mijn schoenen. Ik wil ook kippen. Straks gaan we naar de kinderboerderij. Daar zijn geiten en een paardje. De paardjes zijn heel groot en de kippen zijn heel klein.

Mama en papa denken dat roze mijn lievelingskleur is en dat ik altijd banaan wil eten, maar ik zeg vandaag dat ik het meest van blauw houd en banaan is bèh. Ik heb een nieuwe blauwe beker en daar zit water in. Dat is lekker. Melk en karnemelk zijn het lekkerst. Het lekkerste om te eten is pasta met saus, maar liefst alleen pasta. Op brood wil ik ook graag pasta, maar dan chocopasta. De melkschuim op de koffie van mama is lekker.

Ik vind de Zappelin-app en de app met de rode knop (YouTube, mama) het leukste. Ik kijk graag filmpjes van Pieter Konijn, Peppa Pig en Kikker en zijn vriendjes. En Sinterklaas is ook heel mooi.

Mijn mooiste speelgoed is touw. Dat heeft kleuren. Ik heb het van een meisje gekregen. Ik ga het teruggeven aan het meisje.

Levensfasen en hun vervoermiddelen

Levensfasen kunnen op allerlei manieren worden beschreven of in beeld gebracht.

Voor deze Raadsheer is Ruurd Kok samen met fotograaf Jeroen Hiemstra in de wijk op pad gegaan om voertuigen in beeld te brengen die typerend zijn voor een bepaalde levensfase. We benoemen dus niet de buurtbewoners, maar wel de vervoermiddelen die zij gebruiken.

Tweeling kinderwagen

Wandelwagen

Oma's arm

Jongens step

Meisjes step

Transportfiets

Fiets

Multifunctionele fiets

Personenwagen

Transportbusje

Rollator

Vrijwilligerswerk van Luuk Aelvoet

Annet van der Velden

Luuk spreek ik op een druilerige zondagochtend. De 6^e symphonie van Tsjaikovsky staat hard aan als ik binnenkom. Luuk doet heel veel vrijwilligerswerk en ik wil weten wat hij

doet en hoeveel tijd dat in beslag neemt en waarom hij het doet.

Luuk was zelfstandig fysiotherapeut. Sinds 2012 is hij arbeidsongeschikt en werkt hij als vrijwilliger. Ik ken hem van het collecteren en dat doet hij met verve. Luuk doet veel verschillende soorten vrijwilligerswerk en vult daarmee variërend 2 tot 4,5 dagen per week. Hij werkt bij voorkeur buiten. Binnen in zijn huis staat de tafel waar hij veel aan zit bij grote openslaande deuren en ramen naar de tuin.

Wat voor vrijwilligerswerk doet Luuk dan en hoeveel tijd kost het?

Collectant voor het Rode Kruis, de Maag-Lever-Darm stichting en het Reumafonds.

Dit doet hij jaarlijks. Ieder jaar vraagt hij zich voordat de collecte begint weer af of het echt nodig is. We betalen (terecht) in Nederland veel belasting, onder meer om voor elkaar te zorgen. Deze organisaties zouden dan gewoon geld moeten krijgen. Daarnaast steekt het Luuk dat er binnen organisaties veel geld aan de strijkstok blijft hangen. Bijvoorbeeld bij een veel-verdienende directeur. Tenslotte irriteert het hem dat er geld wordt weggegooid. Hij denkt daarbij aan het verwijderen van de paaltjes uit Leiden. In de vorige Raadsheer verbaasden meerdere buurtgenoten zich daarover.

Het onderhoud van de kasteeltuin van Huis te Warmond voor het Zuid Hollands Landschap. Elke week op dinsdag werkt Luuk daar met 7 anderen. De tuin is groot en oud en verdient het om goed onderhouden te worden.

Het onderhoud van de tuin van Kasteel Oud Poelgeest. Om de week onderhoudt Luuk daar de tuin met soms 15 anderen.

Er staat in de tuin een bijzondere, door Boerhaave geplante boom, een Tulpenboom. In de Hortus aan het Rapenburg staat ook een hele mooie. Die boom wordt vaak verward met een Magnoliaboom. Die laatste ken ik wel, er staat een prachtige Magnoliaboom in de tuin van onze burens aan de Van Slingelandtlaan 8. De Tulpenboom heeft bloemen die lijken op die van een tulpe en bijzondere blaadjes. Jan Wolkers was er ook dol op. Hij plantte ooit een stek daarvan bij zijn huis in Texel. Vooral de groen-gele herfstkleur van die boom vond hij erg mooi. Hij baseerde er zijn laatste schilderij op.

Foto's: L. Aelvoet

Het onderhoud van de Leidse Hout, ook om de week. Samen met andere vrijwilligers en medewerkers van de gemeente Leiden is bij de speelvijver (dit is de vijver naast het grote veld) een takkenwal gerealiseerd. Er is flink gesnoeid en gekapt waardoor er meer zicht op de vijver ontstond. Vol vuur vertelt Luuk over de zichtlijnen die terugkomen, zodat je vanuit de Fagelstraat weer kunt

kijken naar de Maredijk. Zo was het ooit bedacht. Luuk is er trots op dat het weer terugkomt.

Herfstwandeling door de Leidse Hout voor leerlingen van de Woutertje Pieterse. De vragen van de kinderen over de natuur zetten Luuk ook aan het denken. Waarom vallen elk jaar de blaadjes van de bomen? Waarom is er herfst? Luuk vindt het superleuk om te doen. Hij vertelt graag over de natuur.

In Polderpark Cronestein is Luuk om de week te vinden. Hij houdt zich er met name bezig met het snoeien van wilgen.

Bij Maaldrift in Wassenaar werkt hij 1 dag per week. Het is 1 van de laatst overgebleven geriefhoutbosjes in Zuid Holland.

Bij Cultuurhuis De Paulus aan de Warmonderweg werkt hij 1x per maand.

Een indrukwekkende lijst met werkgevers. Voor sommige organisaties werkt hij 1 dag per week, voor andere 1x per maand. Het werk vindt hij leuk, de natuur is zijn passie. Zijn andere passie is de muziek. Een volgende keer praat ik met Luuk daarover. Daar kan hij vast ook gedreven over vertellen.

Een gewone dag bij de familie Gerrits

Hans Rohlof (structuur) en Paul Gerrits (invulling)

De familie Gerrits bestaat uit Paul, Annemieke, de kinderen Isabelle (17), Taeke (14) en Frederique (11) en hond Max (2). Paul is bedrijfsfiscalist bij Aon, Annemieke belastingadviseur bij KPMG Meijburg & Co. Isabelle is in september begonnen met de HBO opleiding International and European Law in Den Haag, Taeke zit in de derde klas VMBO-TL op Duinzigt en Frederique zit in groep 8 van de Leidse Houtschool.

06:45

De wekker gaat. Paul en Annemieke staan op en maken ontbijt voor het gezin. De kinderen sluiten aan. Paul gaat “vroeg” naar kantoor (voor 8:00) en Annemieke “laat” om Frederique naar school te brengen. Vaak wisselen ze dit ook om. Om 8:30 uur vertrekken Taeke en Frederique naar school en wordt Max opgehaald door Samara van de uitlaatservice. Isabelle is meestal nog thuis, omdat haar lessen pas ’s middags beginnen. Zij studeert dan thuis.

12:00

Frederique luncht – vaak met vriendinnen of met Isabelle - thuis en maakt Max schoon. Die is meestal vies van het spelen met zijn vrienden bij de uitlaatservice. Isabelle vertrekt naar Den Haag, Frederique naar school en Max doet zijn middagdutje.

15:00

De kinderen komen van school en gaan huiswerk maken of sporten. Ze tennissen allemaal een keer in de week. Taeke gaat naar voetbaltraining, Isabelle en Frederique naar hockeytraining. Ook moet een van de kinderen Max uitlaten.

19:00

Paul en Annemieke komen thuis en maken eten. We proberen met z’n allen te eten, maar door alle sporttrainingen, werkvergaderingen of buitenlandse reizen voor het werk lukt dat niet altijd.

20:00

Als de tafel en de keuken weer schoon is, gaat iedereen zijn eigen gang. Paul en Annemieke hebben een keer per week tennisles, maar zijn daarnaast ook actief binnen de tennisclub. In de avond vinden soms vergaderingen plaats. Op andere avond wordt er nog gewerkt, vakliteratuur bijgehouden of gewoon TV gekeken.

22:00

Als Frederique in bed ligt, lopen Paul en Annemieke nog een rondje met Max. Een goed moment om de dag met elkaar door te nemen. Taeke gaat ook slapen.

23:30

Paul en Annemieke gaan slapen. Isabelle waarschijnlijk ook....

13 in de buurt

Ruurd Kok

Wat zouden pubers vinden van onze buurt? Meest simpel om mijn dochter van dertien te vragen, maar die begon gelijk te protesteren. 'Een puber vind ik een scheldnaam voor jongeren die zich misdragen, dus geen woord om een groep aan te duiden'. Dat gezegd hebbende vervolgt ze: 'Ik vind dat we in een wijk wonen met een vriendelijke uitstraling, maar wel vind ik de lantarenpalen er streng uit zien, lelijk en te modern, wat niet past in onze buurt. Ook mogen er wel bloemen aan de lantarenpalen, zoals in De Kempenaerstraat'.

Als schoolgaande puber, uh, als scholier komt ze niet meer zo vaak op straat. 'Buiten dat ik naar school fiets en terugfiets, ben ik eigenlijk niet vaak buiten in de buurt om rond te wandelen, of de buurt te bewonderen of buiten te spelen'. Het mooiste plekje in de buurt is niet ver van huis: het bloemenperkje of het rozenperkje met de bieb erin. 'Ook al maak ik daar geen gebruik van: het is wel een goed idee'.

Of er iets veranderd zou moeten worden voor jongelui van haar leeftijd? 'Nee, ik zou het echt heel lelijk vinden als er een hangplek zou komen of zo. Ik ga er waarschijnlijk toch geen gebruik van maken en als er allemaal hangjongeren in onze buurt komen, dan wordt het wat armoediger en verliest het gelijk ook zijn vriendelijke sfeer denk ik'.

Annechien van Zuilen

Jeroen Hiemstra

Foto: J. Hiemstra 2015

In 1950 verhuisde de toen 24 jarige Annechien van Zuilen samen met haar ouders vanuit een bovenetage in de Breestraat naar de Fagelstraat.

Het was eigenlijk de bedoeling dat haar ouders een huis in Katwijk zouden gaan kopen, daar werden in die jaren nieuwe huizen opgeleverd omdat er heel veel verwoest was in de Tweede Wereldoorlog (bijna alle huizen waren met de grond gelijk gemaakt voor de Atlantik Wall).

Maar toen puntje bij paaltje kwam bleek dat er een andere kaper op de kust lag voor het huis in Katwijk.

Begravenisondernemer van der Luit met zijn twaalf kinderen betrok dat gloednieuwe huis, wat een pech! De makelaar tipte toen Annechiens vader Willem dat ze misschien wel het oude huis van van der Luit konden huren of kopen, een leuke eengezinswoning in de Raadsherenbuurt in Leiden. Vader Willem vond huren niets meer, hij wilde graag kopen en benaderde de eigenaar van het huis in de Fagelstraat. Het bleek een huisarts uit Amsterdam te zijn wiens Indische echtgenote een groot deel van de oneven zijde van straat in eigendom had. Ze hadden uiteindelijk wel oren naar verkoop, en voor het mooie ronde bedrag van 7000 gulden werd de koop beklonken! Er was geen douche in het huis en alleen een wc op de begane grond. De douche werd snel gemaakt op de overloop boven, jaren later kwam er een echte badkamer aan de voorzijde in het kleine slaapkamertje. De eerste keer dat ze door de De Kempenaerstraat liep, toen nog echt een dorpsstraat met vele kleine winkeltjes, dacht Annechien 'hier ga ik nooit meer weg'.

Annechien heeft jaren voor Binnenlandse Zaken en het AZL (nu LUMC) gewerkt, en heeft altijd met veel plezier in deze buurt gewoond. Tot in de jaren '70 samen

met haar ouders en daarna alleen. Vroeger genoot ze van de rust en de natuur in haar achtertuin, toen de kwekerij van Jan Ballego nog in bedrijf was. Het zicht op de dahliavelden was een genot, en het gekwetter en getsjilp van vele vogeltjes maakte haar heel gelukkig. Nog steeds geniet ze van de relatieve rust in de buurt.

Anchien is nu in de negentig, maar nog steeds actief. Ze doet zelf haar boodschappen, veel bewoners zullen haar wel kennen met haar rollator, pet en donkere bril op omdat ze moeite heeft met fel zonlicht. Ze gaat nog

naar de kerk al naar gelang het haar uitkomt en maakt leuke uitstapjes met vrienden of familie. Ze leest de krant en volgt het nieuws met aandacht en speelt nog steeds piano. Ze oefent dagelijks voor haar pianoles omdat ze haar lerares niet teleur wil stellen.

Altijd vrolijk zijn en het leven nemen zoals het is, ondanks tegenslagen die je meemaakt, dat is haar motto. 'Dit is mijn thuis, ik ga hier nooit meer weg' besluit Annechien dit interview!

Afscheid met een lintje

Janny van Nieuwkoop

Op donderdag 29 november heeft Frans van den Broek d'Obrenan uit de Fagelstraat uit handen van locoburgemeester Paul Dirkse een koninklijke onderscheiding gekregen. Na het afscheidssymposium in het Rijnlands Revalidatiecentrum (RRC) werd hij, vanwege zijn buitengewone inzet voor de revalidatiesector in Nederland, benoemd tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau.

Frans van den Broek d'Obrenan was voorzitter van de Raad van Bestuur van het Rijnlands Revalidatiecentrum sinds 2004 en sinds 2017 ook voorzitter van het Sophia Revalidatiecentrum in Den Haag.

Vanuit zijn functie als voorzitter van de Raad van Bestuur zette Frans zich

buitengewoon in voor de revalidatiesector en hij leverde een enorme bijdrage aan zowel de bestuurlijke als vakinhoudelijke ontwikkeling van de revalidatiezorg en -sector.

Met grote betrokkenheid werkte hij voor talloze landelijke commissies, waarbij hij vaak de verantwoordelijke taak van voorzitter op zich nam, en was hij de drijvende kracht bij de totstandkoming van Transmuralis, het zorgNetwerk van ziekenhuizen, verpleeghuizen, huisartsen en thuiszorg in de regio Zuid-Holland Noord. Daarnaast zette hij zich bovengemiddeld in voor de brancheorganisatie Revalidatie Nederland. De vereniging van revalidatieartsen (VRA) ondersteunde hij met raad en daad – op een haast vaderlijke wijze – bij de vorming van strategievorming van de tak kinderrevalidatie. (zijn zoon Joep, 32 jaar is begin dit jaar kinderrevalidatiearts geworden.)

Sinds 2014 is hij bestuurslid van Stichting Xenia Hospice. Xenia is speciaal gericht op jonge patiënten met een levensbedreigende ziekte. Als bestuurslid hield hij zich bezig met het verwerken van fondsen en de bedrijfsvoering. Zijn bestuurslidmaatschap is per

oktober j.l. beëindigd.

Frans is een bruggenbouwer en een inspirator. Bij al zijn activiteiten staat de patiënt voorop. Hij is een groot motivator om de ziekenhuiszorg zoveel mogelijk bij de patiënt thuis te organiseren. Hij is hét voorbeeld voor velen binnen de revalidatiesector.

RRC en Sophia Revalidatie gaan vanaf januari 2019 samen verder onder de naam Basalt.

Frans gaat eerst eens een tijdje niets doen. Met alle fusiezaken was het de laatste tijd enorm druk en nu is er een rustige periode aangebroken. Wat daarna komt, is voor hemzelf en voor ons nog de vraag en een verrassing, maar achter de geraniee zullen we hem niet snel zien zitten.

Wij wensen Frans en zijn vrouw Christien van harte geluk met deze hoge onderscheiding en hopen dat ze samen lekker kunnen genieten van alles behalve werk, alhoewel Frans ons toefluisterde dat werk ook zijn hobby was!

Net met pensioen

Ton Staphorst

Hein Kroft is net 66 jaar geworden. Rond zijn verjaardag heeft hij zijn ontslag ingediend en sinds enkele weken valt hij onder de categorie pensionado's. Hein heeft zich vele jaren verdienstelijk gemaakt als onderzoeker, het grootste deel van zijn carrière bij het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. De sociale zekerheid en arbeidsomstandigheden waren zijn specialismen.

Hein is niet over één nacht ijs gegaan bij het nemen van ontslag. Aanvankelijk had hij het idee om geleidelijk toe te groeien naar een nieuwe levensfase. Verhuizing van het ministerie naar een nieuwe locatie met flexplekken met alle daarbij horende ongemakken, zoals lawaai, elke dag opnieuw zoeken naar een werkplek in de buurt van collega's, het werd een steeds grotere bron van ergernis. De omstandigheden waaronder werd gewerkt staan in schril contrast met de inhoud van het werk. Dat was een enorme bron van voldoening. Een half jaar geleden viel het besluit om te stoppen met (betaald) werken.

Hein heeft geen aanloop genomen naar zijn pensionering. Sterker nog, tot op de laatste werkdag was Hein actief. Hij wilde zijn werk afmaken, maar dat lukte niet zo goed. Om half vier, een half uur voordat de afscheidsreceptie begon, wilde Hein nog wat printen. Zijn inlogcode werkte niet meer en noodgedwongen moest hij een beroep doen op een collega. Dat typeert

Hein, een enorme gedrevenheid en ook het streven naar perfectionisme. Hij had duidelijk moeite met het nemen van afscheid van de inhoud van het werk.

Ik vroeg Hein naar het verschil tussen het begin en het einde van zijn loopbaan. Hein: 'Het grootste verschil is dat, toen ik begon, ervaren collega's instroomden, mensen die al op een andere plek ervaring hadden opgedaan. Nu is het contingent trainees en stagiairs enorm toegenomen. Het zijn stuk voor stuk enthousiaste mensen en het brengt veel meer dynamiek op de werkvloer. Maar het nadeel is dat zij weinig werkervaring meebrengen. Verder is de werkdruk aanzienlijk toegenomen'.

Hoe gaat Hein zijn leven opnieuw inrichten? Hein: 'Ik ga de dingen die ik naast mijn werk deed, intensiveren. Ik ga meer en intensiever pianospelen, vaker naar muziekuitvoeringen, meer genieten van kunst en cultuur, mijn leergang Italiaans optimaliseren en vooral zul je me meer op de racefiets en op de tennisbaan zien'.

Hein gaf aan dat hij zich de komende periode gaat verdiepen in het vrijwilligerswerk. Recent heeft hij een bijeenkomst voor vrijwilligers, georganiseerd door de gemeente in samenwerking met Radius, bijgewoond.

Tot slot kun je Hein aantreffen bij colleges die door HOVO (Hoger Onderwijs Voor Ouderen) worden georganiseerd. Hij gaat het komende semester drie leergangen volgen: kunstgeschiedenis, de Islam, architectuur en muziek.

Als je Hein zo hoort, zal hij zich niet vervelen.

Succes Hein in je nieuwe levensfase!

10 dat zijn je kinderjaren

10	dat zijn je kinderjaren
20	ga je aan het sparen
30	moet je zijn getrouwd
40	ben je nog niet oud
50	krijg je ongemakken
60	ga je aan het zakken
70	dan daal je af
80	ga je naar je graf
90	kun je ook nog leven
100	is van God gegeven

LEVENSFASEN

Levensfasen: de laatste

Els Roelofs, Fagelstraat

‘Oeh’, denkt u nu misschien. De laatste levensfase, moeilijk. Nou, dat hoeft helemaal niet. Het kan een hele waardevolle periode zijn voor iedereen die er bij betrokken is. Waarin ook flink gelachen kan worden, mooie herinneringen worden opgehaald en gemaakt (!), maar met natuurlijk ook serieuze en moeilijke kanten.

Leven. Je leeft maar één keer, en meestal het liefst zo gelukkig mogelijk, zo gezond mogelijk en zo lang mogelijk. Zoals in de seizoenen wordt het in het leven op een gegeven moment ook herfst en winter, met alle mooie en gure aspecten. Achteruitgang en ziekte is een normaal onderdeel daarvan. Dit proberen we zo lang en zo goed mogelijk te bestrijden, behandelen, en als het kan genezen. Van genezen wordt het bestrijden, en op een gegeven moment toelaten. Dan treedt de laatste fase in.

Als huisarts heb ik het grote voorrecht om met mensen mee te kunnen lopen tijdens perioden in hun leven, en wel in het bijzonder in de laatste levensfase. Niet altijd makkelijk, maar vaak heel waardevol. Zo moet ik nog regelmatig aan een man op leeftijd denken, die, toen bij hem de kanker terugkeerde, in alle rust nog de dingen heeft gedaan die hij wilde: met kinderen en kleinkinderen nog een keer naar dat huis in Frankrijk. Afscheid nemen van mensen. Hij had een goed leven gehad, hij had er vrede mee. Als toen beginnend huisarts kon ik alleen maar vol bewondering aan de zijlijn meelopen en hopen, als ik zelf ooit zover zou komen, dat ook te kunnen. Hij is heel rustig heengegaan.

Daarnaast heb ik als palliatief arts (dat is mijn specialisatie) hier extra veel mee te

maken. Het hospice, waar ik 12 jaar gewerkt hebt, wordt door veel mensen, zowel de gasten als hun naasten, als een warm bad ervaren.

Hier wordt geprobeerd het beste naar boven te halen, op lichamelijk, psychisch, sociaal en spiritueel vlak. Kortom: alles wat je tot mens maakt. Iedereen die er werkzaam is, van verpleegkundige tot vrijwilliger, is zeer gedreven, en dat voel je. Het gaat per slot van rekening om het leven, ook al, en juist zeker, als je weet dat dat ten einde gaat lopen. Ook hier is het zeker geen zware droefenis, er is een lach en een traan. Ook hier komt Sinterklaas of toch minstens een Piet op bezoek, het leven gaat zo gewoon mogelijk door en er gebeuren grote en kleine mooie dingen.

Ieder mens is verschillend, en gaat verschillend om met ziekte en dood. Dat geldt ook voor degenen er omheen. We zien vaak dat degene om wie het gaat al een stukje verder is in de verwerking, terwijl bijvoorbeeld de partner nog steeds tegen beter weten in hoopt op een wonder, of niet kan aanvaarden dat er qua genezing niets meer mogelijk is.

En zo staan deze mensen dan heel verschillend alleen in dezelfde situatie. Dat proberen we dan uit te leggen, dat je niet hetzelfde hoeft te voelen en ervaren, dat dat naast elkaar voorkomt en heel normaal is, zodat mensen zich dat realiseren en weer meer in contact kunnen komen met elkaar. Het kan heel eenzaam voelen anders.

Een boek waarin goed te zien is hoe verschillend mensen met hun naderend einde omgaan is ‘Het laatste woord’ van onze buurtgenoot Gijsbert van Es (2013). Interviews die hij heeft opgetekend in de gelijknamige rubriek in de NRC zijn daarin gebundeld. Over levenskunst gesproken! Er zitten heel bijzondere verhalen in, vaak heel weloverwogen, van mensen die er tevoren al uitvoerig over nagedacht hadden.

Er van tevoren al over nadenken. Dat helpt om de kans dat het uiteindelijk zo gaat als je zou wensen groter te maken. Bijvoorbeeld om thuis te blijven en niet op het laatst toch nog in het ziekenhuis te belanden terwijl daar niets extra's meer geboden kan worden en iemand juist thuis beter af was geweest. Want dan wordt er tijdig over gepraat, weet de familie het, en de dokter, en de thuiszorg, en de dokterspost.

De laatste levensfase krijgt (extra) betekenis door de banden die iemand heeft met de mensen om zich heen, hoezeer iemand zich geliefd weet. Dat wordt gemakkelijker als lichamelijke en andere klachten zo goed mogelijk onder controle zijn. Zodat er ook ruimte voor is. De mogelijkheden om het dragelijk te maken, ook als er heftige klachten zijn, of als er veel tegelijk speelt, zijn groot tegenwoordig. Daar is een heleboel over te zeggen maar dan wordt dit stukje te lang.

De laatste levensfase. Zoals in een reactie op het boek van Gijsbert van Es werd gezegd: het gaat helemaal niet over de dood, het is een ode aan het leven!

Els Roelofs, Fagelstraat

Waarom ik geen kerstboom heb

Annet van der Velden

Een kleine zoektocht brengt mij bij het begin van de kerstboom. Sinds begin 19^e eeuw, zo vanaf 1830, leukten winkeliers met kerst hun winkel op door er een kerstboom in te plaatsen. Vervolgens kwamen die bomen ook in woonkamers terecht. Om te beginnen bij die van mensen met geld. Langzamerhand werd de kerstboom gemeengoed en inmiddels staat deze in heel veel Nederlandse woonkamers. De boom wordt versierd met lichtjes en allerlei frutsels.

Het feit dat zoveel woonkamers worden gesierd door een kerstboom is op zich voor mij al een reden om daar niet aan mee te doen. Wat een onzin een boom in je huis te zetten. Ik hou erg van gezelligheid maar die wordt voor mij voor een groot deel bepaald door het gezelschap en niet door het wel of niet aanwezig zijn van een boom in de woonkamer.

Het tweede argument tegen de kerstboom betreft het zinloos kappen van bomen. Bomen zijn heel nuttig, dennenbomen ook. Zij zorgen ervoor dat wij kunnen ademen. Een plant in de kamer doet hetzelfde als een boom. Helaas doet een gekapte boom dat niet meer. Een boom met een kluit vind ik al beter. Een boom die uit de grond gehaald wordt en er na de jaarwisseling weer wordt terug geplaatst is nog beter, al hoeft ik die ook niet.

Een onbegrijpelijk fenomeen vind ik de kerstboomverbranding. Na de jaarwisseling verlaten alle kerstbomen het huis en worden zij verbrand. Hier word ik echt verdrietig van. Deze verbranding levert veel CO₂ uitstoot op, zinloze uitstoot en dat in 2018. De kerstbomenverbranding gebeurt meestal op veel te lage temperaturen.

En zo kan ik nog meer argumenten bedenken maar die zijn niet het belangrijkste. Iedereen moet vooral doen wat -ie wil en ik wil geen kerstboom.

Leve de kerstboom

Ton Staphorst

Er zijn mensen die geen kerstboom in huis halen rond de viering van het kerstfeest. In lang vervlogen tijden was het argument daarvoor dat een kerstboom in huis gelijk stond met het introduceren van heidense tafereelen. Dat argument is al lang vervallen. Tegenwoordig geldt een ander argument: een kerstboom zou bijdragen aan de CO₂ uitstoot. Natuurlijk, ieder heeft recht zijn overtuiging te hebben. Ik deel het CO₂ argument niet.

Sinds jaar en dag heb ik een kerstboom in huis. Soms een medium formaat boom, de laatste jaren een handzaam klein boompje. Groot genoeg om een heerlijke sparrenlucht te verspreiden en leuk om kransjes in te hangen voor het bezoek. En natuurlijk een ideaal object om de kerststal onder te zetten, er gaat niets boven de beschutting van een boom.

Natuurlijk besef ik dat een boom(pje) op de composthoop vergaat en dat daarbij CO₂ vrijkomt. Aan de andere kant heeft een boom, dus ook een kerstboom, een functie in de natuurlijke kringloop. Voorafgaande aan de vertering heeft een boom aanmerkelijk bijgedragen aan het zuiveren van lucht en de productie van zuurstof. Verder staat duurzaamheid bij mij hoog in het vaandel.

Als ik een kerstboom aanschaf, probeer ik deze na dienstverlening binnenshuis verder te laten groeien in de tuin. Ooit had ik een boom met kluit, die heeft zeker zes winters overleefd. Telkens rond Kerstmis ging de boom naar binnen, en op 6 januari weer naar buiten. De boom is nu ongeveer 10 meter hoog, te groot om binnen te plaatsen. Sinds vorig jaar heb ik opnieuw een exemplaar dat je duurzaam kunt noemen. Een miniboompje van 30 centimeter hoog heeft de winter en de droge warme zomer overleefd. In een ruime pot staat de spar te wachten om de kerstsfeer op te luisteren. Op 6 januari gaat de boom in een grote pot met de opdracht om veel lucht te zuiveren en veel zuurstof te produceren.

Als u ook een recycleboom wilt hebben, kijk dan eens op internet. Bij kasteel Duivenvoorde kun je zelf een kerstboom uitspitten en begin januari weer terugleveren. Er zijn meer initiatieven.

En wat betreft CO₂ uitstoot vind ik dat je er beter aan doet om plastic verpakkingen te vermijden, zoveel mogelijk op de fiets te gaan, de verwarming een paar graden lager te zetten, een warme trui aan te trekken en je huis niet te verlichten alsof dit een kerstboom is. Om maar eens een paar makkelijk te realiseren voorbeelden te noemen.

In elk geval wens ik een ieder een vredig kerstfeest.

Goedheiligman in de Raadsherenbuurt

Een redacteur van de Raadsheer.

Deze Raadsheer gaat over levensfasen. Uit elke levensfase wordt iemand belicht. Zo ook de oudste bewoner. Maar de echt aller-oudste bewoner van de Raadsherenbuurt is Sint Nicolaas. Ja hij woont echt heel nabij.

Deze goedheiligman is vele eeuwen oud, maar desondanks nog springlevend. Hij schrijft stukken tot hij niet meer kan, zijn rijmelarij staat gelijk aan de producten van Vader Cats, hij holt in zijn vrije tijd door de omgeving en hij gaat de concurrentie aan met de Kerstman.

Sint Nicolaas, meestal Sinterklaas genoemd, moet niets hebben van de Kerstman. De Kerstman vindt hij veel te rondbuikig, veel te Angelsaksisch, veel te jolig, veel te vluchtig. Wie haalt het nu in zijn hoofd om per slee vanaf de Noordpool door de lucht te sjezen en ergens de joker uit te hangen. Is er geen respect meer voor een oude wijze heer? Moet ouderdom gelijk staan met boert en jokkernij?

Ik stelde Sinterklaas een paar gewetensvragen.

Sinterklaas, u maakt toch ook wel grappen met de kinderen. Waarom permitteert u zich dat en misgunt u dat de Kerstman?

Ja, eigenlijk is dat wel waar. Mijn grappen zijn ook wel eens te weinig passend bij een oude baas. Als ik er nog eens over nadenk: Sinterklaas is eigenlijk maar een Hollandse dominee die alle mensen, vooral de kinderen, in het gareel probeert te houden. Eigenlijk wel betuttelend. Misschien kan ik nog wel wat leren van de Kerstman. Maar dan moet hij wel wat van mijn acts overnemen. Want zo hoort dat in de poldercultuur.

Sinterklaas, ik weet dat u het druk heeft, maar graag wil ik u het volgende vragen. Wat is nu echt het geheim van Sinterklaas?

Tja dat is een gewetensvraag. Ik houd er niet van om geheimen prijs te geven. Maar nu u zo aandringt.... Ik eet elke dag een bord havermout, ik los heel ingewikkelde sudoku's op, ik laat trouw mijn paard uit en ik zorg er zelf voor dat mijn kleding in opperbeste staat is.

Sinterklaas, ik heb altijd al willen weten waarom u na al die jaren nog steeds man bent. Wordt het niet eens tijd dat er een vrouwelijke Sint komt? Tenslotte veranderen uw Pieten ook van uiterlijk.

Mmm, die vraag verrast mij. Een vrouw met een baard? Meent u dat nou? Of moet het hele uiterlijk op de schop? Tja, ik zeg nooit nooit. Eerlijk gezegd lijkt me het een goed idee. Een charmante Sint in een modieuze creatie. Ik zal Arno Kantelberg eens vragen hoe dat zou kunnen. Of eigenlijk doe ik dat maar beter niet. Want dan weet ik zeker dat ik niet aan het dan geldende toetsingskader voldoe en niet meer mag optreden. En ik vind het veel te leuk om Goedheiligman te zijn.

Ik zal u nog een nieuwtje vertellen, het is mij een waar genoegen u te kunnen mededelen dat ik een carrière als acteur ga opbouwen. Heus, de Raadsherenbuurt zal er trots op zijn.

Tot slot: heeft u de Kerstman wel eens ontmoet?

Nou nee, eigenlijk niet. Ik schaam me er daarom voor dat ik hem uitmaak voor lolbroek en lapzwans. Misschien is hij wel veel serieuzer dan ik ben. Ik ga maar eens een workshop bij hem volgen en misschien kom ik dan tot een ander oordeel.

Als u dit leest is Sint Nicolaas al lang en breed weer ondergedoken, niet in Spanje maar in de Raadsherenbuurt. Misschien gaat u genieten van de Kerstman. In elk geval wens ik u genoeglijke feestdagen.

Present

Patrick Meijer, Van Oldenbarneveltstraat

Op 29 september jl. organiseerde Stichting Present in Leiden haar 1000e vrijwilligersproject. Ik ben voorzitter van de Leidse en Oegstgeestse tak van de stichting.

Present is een soort pop-up vrijwilligerscentrale voor mensen die best eens wat vrijwillig voor een ander willen doen, maar zich niet structureel kunnen of willen vastleggen. Present bemiddelt in die gevallen tussen de vrijwilligers(groep) en mensen in Leiden of Oegstgeest, die hulp nodig hebben. Bijvoorbeeld omdat ze geen sociaal netwerk hebben waarin ze om hulp kunnen vragen.

In september vierden we dat we inmiddels in 1000 projecten mensen hebben kunnen helpen met het opknappen van een tuin, het verven van de binnenboel of gewoon een wandeling en een kop koffie. Present trekt vrijwilligers van jong tot oud: Studentenvereniging Quintus vult een deel van zijn introductietijd in door aspirant-leden klussen te laten doen en Present heeft ook al eens op het schoolplein van de Leidse Houtschool gezinnen geworven om gezamenlijk een klus te doen.

De verbinding tussen mensen is ons doel. Een aantal jaren voordat ik voorzitter werd, was ik via de kerk in aanraking gekomen met Present. Vlak voor Kerst werden Margreet en ik door Present gevraagd te helpen bij de verhuizing van een mevrouw die dat als gevolg van een ongeluk niet meer zelf kon. Een vriend van haar was curator of bewindvoerder en ik merkte tijdens de verhuizing dat heel veel van zijn vrije tijd ging zitten in de hulp aan zijn vriendin. De opluchting dat hij er nu eens niet alleen voor stond om haar te helpen, maar dat er mensen waren die vrijwillig een zaterdag kwamen helpen, was voelbaar. Een ervaring om nooit te vergeten, voor hun en voor ons.

Naast vriendengroepen, verenigingen en gezinnen kiezen ook bedrijven er vaker voor om hun bedrijfsuitje gedeeltelijk in te vullen door een vrijwilligersproject bij Present te doen. Het 1000e project werd uitgevoerd door Avery Dennison, dat is gevestigd op het Bio Science Park. Het is geweldig dat bedrijven hun maatschappelijke verantwoordelijkheid ook zo willen invullen. Giften van bedrijven en particulieren zijn en blijven belangrijk om het werk van Present mogelijk te maken.

Het succes van de Presentformule is dat vrijwilligers nergens aan vast zitten. Tegelijk bieden we een vast aanspreekpunt voor de sociale wijkteams, woningbouwverenigingen en zorginstellingen, die projecten bij ons aandragen. Present is daarom altijd op zoek naar mensen die wat voor een ander willen doen. En ik beloof iedereen die meedoet: wat je ervoor terugkrijgt is altijd meer dan wat je ervoor gaf!

Wil je ook meedoen met Present? Dat kan zowel door je handen uit de mouwen te steken als door het werk van Present financieel te ondersteunen.

Via <https://stichtingpresent.nl/leiden/> kun je je aanmelden of doneren. Wil je meer weten?

Ik woon op nummer 29.

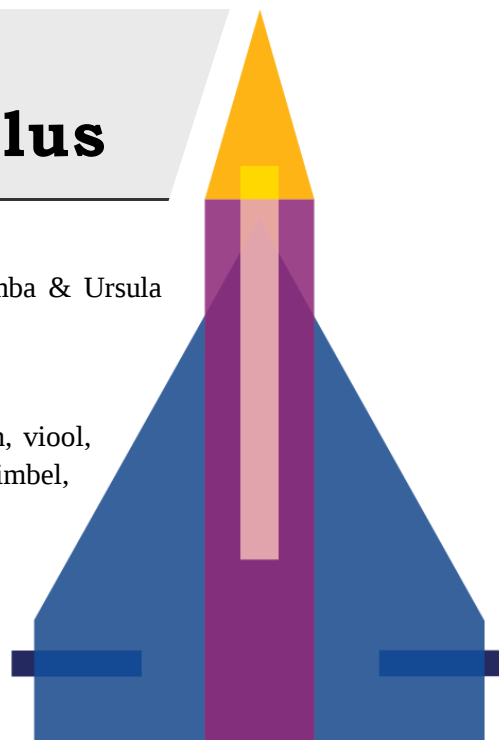
Concerten in Cultuurhuis De Paulus

- ❖ **27 januari** Bach & Zonen, Frank Wakelkamp, viola da gamba & Ursula Dütschler, klavecimbel
- ❖ **24 februari** Sabine Weyer, piano, Schumann en Chopin
- ❖ **24 maart** Kunstgeiger und Bierfiedler, Antoinette Lohmann, viool, altviool, violino piccolo, klompviool – Jörn Boysen, klavecimbel, draailier e.a. – María Sánchez Ramírez, cello, Bumbass
- ❖ **14 april** De Oorsprong, Hanna Shybayeva, piano, Grieg, Tsjajkovski, Bartók, Ginastera, Gershwin, Rzewski en Kapoestijn

Aanvang 16.00 uur

Voor meer informatie:

www.muzeekkamer-oegstgeest.org

cultuurhuis de paulus
biedt unieke ruimte

Wist u dat...

- De oudste strandwal van Nederland is aangetroffen op het landgoed Nieuweroord onder de “zusterflat” aan de Rijnsburgerweg tegenover de Raadsherenbuurt? En er zijn ook sporen gevonden van bebouwing op die strandwal, vermoedelijk uit de bronstijd. Toen onze redacteurs wilden gaan kijken, was het onderzoek helaas al afgesloten. Maar de vondsten (aardewerk, vuursteentjes en kleine gebruiksvoorwerpen) zullen te zijner tijd worden getoond.
- Tijdens het Landelijk Atelierweekend van 17 en 18 november kunstenares Paulina Verzijden uit de Van Oldenbarneveldstraat 38 open huis hield? Met haar sieraden en leuke hebbeditjes, gemaakt van porselein, emaille, zilver en glas. Paulina werkt met maar liefst 3 verschillende ovens! Er kwamen heel wat belangstellenden op af en die kwamen niet alleen maar kijken naar al het moois dat in beide kamers en in het knusse winkeltje waren tentoongesteld. Haar website is pliena.nl. En u kunt ook gewoon aanbellen.
- Er op dit moment even geen nieuws is over het buurtinitiatief inzake duurzame energie? Daar hoort u in 2019 meer over.
- De gemeente Leiden met ingang van 2019 plastic en drinkpakken uit het gewone restafval gaat scheiden? Een nieuwe scheidingsinstallatie bij het bedrijf dat het afval verwerkt, haalt vanaf dan plastic en drankkartons uit het zogenaamde restafval. Berekend is dat dit tien keer zoveel plastic voor recycling gaat opleveren. U hoeft het dus niet meer zelf apart te houden en in de speciale containers te doen. Glas, papier en textiel blijft de gemeente wel apart inzamelen.

Foto: J. v. Nieuwkoop

Sint Maarten

Het was vreselijk weer, koud en nat. Maar dat weerhield de jeugd uit de buurt er niet van om traditiegetrouw de buurt door te gaan met lampionnen, versjes en vooral grote tassen om de versnaperingen in op te bergen.

Hierbij een foto-impressie van Jeroen Hiemstra.

SSSS

Ruurd Kok

Even dacht ik dat ik het zelf had verzonnen, maar het woord bestond al: Sinterklaas Surprise Stress Syndroom. Het hoort bij een specifieke levensfase, want deze stress komt vooral voor bij ouders met kinderen vanaf een jaar of acht, aldus de website JM-ouders. Zodra de kinderen oud genoeg zijn om lootjes te trekken, moet er worden geknutseld op school, de hockeyclub en op de naschoolse opvang. Omdat de meeste kinderen geen idee hebben wat te doen en bovendien niet kunnen plannen, komt het op de ouders neer. 'En laat het nou in de meeste gevallen mama zijn die met lijm in het haar, avondenlang staat te knippen, plakken en papier-maché-en', aldus de website. De moeder achter de website mamadrinkwijn.nl verzucht zelfs: 'Er is maar één soort geknutsel, waar deze mama NOOIT MEER haar vingers aan brandt: papier-maché. Never, ever again.'

Als vader van twee zeer creatieve dochters blij ik toch wat anders te hebben. Om te beginnen iets wat je plaatsvervangende-SSSS zou kunnen noemen. Ook in de brugklas worden lootjes getrokken en mijn jongste dochter ziet de bui al hangen. Zij is na haar huiswerk avonden aan het knutselen en maakt een prachtige surprise, om vervolgens zelf op 5 december een ingepakte schoenendoos te krijgen van een jongen die de avond ervoor eens is begonnen. Op de basisschool is dit een paar keer gebeurd, met grote teleurstelling en frustratie als resultaat. Laatst werd op een ouderavond in de brugklas verteld dat er lootjes getrokken gingen worden. Na afloop sprak ik mijn zorg uit tegen een moeder. Waarop zij prompt reageerde: 'Ze mag hopen dat mijn zoon haar lootje trekt!'

Blij verrast reageerde ik: 'Wat fijn dat er creatieve jongens zijn die aandacht besteden aan een surprise!'

'Nee joh', zei ze lachend, 'ik maak altijd zijn surprises!'

Van SSSS leek ze geen last te hebben.

Ik was dan ook blij dat ik vorig jaar thuis mijn jongste dochter had getrokken. De enorme dwerghamster van papier-maché prijkt nog steeds op haar kamer. Want deze vader brandt er elk jaar weer z'n vingers aan: oude kranten en behanglijm. Zo heb ik voor mijn schoonmoeder eens een cavia gemaakt, omdat ze de beestjes in Peru op menu had zien staan; voor mijn toneelspelende neef een heuse Oscar en voor mijn schoonvader een groot wandbord met een Friese spreuk erop. Hoe gekker de vormen, hoe leuker het is: creatief met papier. Met het ambitieuzer worden van de plannen neemt echter ook de stress toe. Terwijl de surprises van vrouw en dochters al dagen in een hoekje van de woonkamer staan te pronken, ben ik nog kranten aan het scheuren en met klodders lijm in de weer. Op de dag zelf komt meestal de föhn eraan te pas om de boel enigszins droog te krijgen. Dat het knutselwerk dan binnenin nog nat en plakkerig is, houden we maar op een 'special effect' voor bij het uitpakken.

Het is nu 5 december en nog een paar uur te gaan. Dit jaar voor mijn schoonvader een FIFA-worldcup gepapiermachéed, omdat hij bij zaalvoetbal een paar ribben had gekneusd. De onderkant is best geslaagd al zeg ik het zelf: de beker met de juichende figuurtjes erop is inmiddels

goud gespoten en zo goed als droog. Die figuurtjes dragen een bal en laat het nu net daar mis gaan, bij de simpelste van alle papier-maché vormen: de ballon. Ballon 1 wilde niet drogen en bovendien begon

het papier los te laten: verkeerde lijm waarschijnlijk. Dus snel ballon 2 beplakt met nieuwe lijm. Ballon 2 flink lopen föhnen, maar helaas: toen ik net de ballon doorprikte, zakte de bal als een plumpudding in elkaar.

Foto's: Ruurd Kok

Nu ligt ballon 1 dus in de oven, op een graad of 70 en opgelapt met schilderstape. Ik vrees dat ik straks bij de speelgoedwinkel snel een bal moet gaan halen. Die moet dan nog goud gespoten en op tijd

droog zijn... Kortom, SSSS! En morgen ook nog eens deadline voor de Raadsheer! De belofte stukjes die ik zou schrijven over levensfasen en het getob dat erbij hoort gaan niet lukken vrees ik. Eentje heb ik er in ieder geval nu af ...

De verdwenen paaltjes, vervolg

Roos Toxopeus, Fagelstraat

Naar aanleiding van bezwaren uit de buurt tegen het verwijderen van de paaltjes met Leidse sleutels, heeft de gemeente twee keer een bezoek aan onze buurt gebracht. De eerste keer betrof een rondgang langs alle plekken waar paaltjes waren verdwenen. Bij deze eerste 'schouw' was bij een drietal locaties in de wijk gebleken dat een alternatief voor een paaltje mogelijk is en daarvoor kwam de gemeente voor een tweede keer langs, met iemand van de groenvoorzieningenafdeling. De concrete uitkomsten van dit tweede bezoek zijn:

een groenvak in de stoep in de bocht bij de Krullevaar, op de plek van de verdwenen paaltjes. Dit groenvak heeft 2 voordelen: het zorgt ervoor dat er niet op de stoep kan worden geparkeerd én het trekt het oog die kant op waardoor dat oog op de kinderen op de stoep valt. Maarrrr: dit groenvak kan er alleen komen als wij als buurt dat vak willen onderhouden. Dus de gemeente legt het aan en daarna is het 'van ons'. De buurtgenoten die dit gesprek met de gemeenteambtenaren voerden kregen daarom de opdracht mee om te polsen of hiervoor draagvlak is in de buurt. Graag vernam de gemeente de uitslag z.s.m. om nog voor het einde van het jaar de aanleg van dit groenvak in gang te kunnen zetten. Daarom is de nieuwe enquête-functie van de nextdoor-app gebruikt om de stemming te polsen. De reacties waren niet overweldigend, maar toch zegt 60% van de deelnemers bereid te zijn om het groenvak te onderhouden.

Maandag 10 december heeft de gemeente een begin gemaakt met de aanleg van deze groenstrook!

- het kruispunt Antonie Duyck-Houtlaan rond de Woutertje Pieterse. Aanleg van groenvak of plantenbak daar i.p.v. paaltjes is onwenselijk want belemmert doorgang van schoolgaande kinderen. Maar het inkorten van de oprit aan de Houtlaan-zijde zal afsnijden van de bocht verhinderen. Dus zal aan de afdeling Verkeer worden voorgelegd om de stoeprand te verlengen c.q. de oprit in te korten.
- het andere kruispunt bij ingang Woutertje Pieterse Houtlaan-Faljerilstraat: daar lijkt nu nog geen sprake te zijn van parkeren op de hoek van het kruispunt. Mogelijk brengt grotere parkeerdruk (doordat de nieuw gebouwde huizen bewoond gaan worden) hierin verandering. De gemeente zal dit komende tijd in de gaten houden, de locatie wordt aangemerkt als hotspot. Mocht er sprake worden van parkeren op de hoek, dan kan ook daar een groenvak worden gecreëerd.

Tot slot is er nog gesproken over de onduidelijke situatie rond het voet/fietspad van de Van Oldenbarneveltstraat naar de Antonie Duycklaan. Dit punt is eerder al aangebracht bij de afdeling Verkeer. De wens van een tweede voetgangersbord aan de kant van de Krullevaar is overgebracht en doorgegeven aan dezelfde afdeling Verkeer.

Foto: Janny v. Nieuwkoop

Het lijkt er op dat er op meer plekken in de buurt behoefte is aan een groen alternatief voor de paaltjes. De gemeente biedt mogelijkheden (subsidie, advies) voor vergroening van de wijk, bovendien werd ons eerder toegezegd dat alternatieven voor de paaltjes bespreekbaar zijn. De ambtenaren die op bezoek waren, waren welwillende heren. Het is dus mogelijk om te verken- nen of er nog meer groenvakken kunnen worden aan- gelegd. Zelfs een boom is mogelijk. Maar ook hier geldt: groenvakken zelf onderhouden! De meningen hierover lopen uiteen. Maar het staat groepjes buurtge- noten natuurlijk vrij om een straathoek te adopteren en daar voor een groenvak te zorgen.

Herdenken in licht

Leta Janssen, Van Beuningenlaan

Dank aan alle vrijwilligers die Herdenken in Licht mogelijk maakten! Een greep uit hun bijdragen: vooraf de vijver ontdoen van kroos, vegen van het pad, schoongemaakte jampotjes afleveren, ruim 300 lichtjes aansteken, mensen de weg wijzen, uitleg geven over de bootjes, chocolademelk schenken en serveren etc. etc. Nogmaals dank!

Foto: Janny v. Nieuwkoop

Sprankelend optreden van De Raadsvogels

Gerard Schelvis, Fagelstraat

Op 6 oktober wist het buurtkoor De Raadsvogels een zestigtal toehoorders in de aula van de Woutertje Pieterse aangenaam te verrassen met een bijzonder gevarieerd muziekprogramma, met liederen uit alle uithoeken van Europa. Opvallend daarbij was dat er aan de rand van de Leidse Hout toepasselijk veel daarvan Moeder Natuur als thema hadden, met titels als Der Wind, Wandle ich im Wald, Of all the birds, The Willow Song en As Torrents.

Tussen de bedrijven door trakteerde dirigent en bas-bariton Peter Scheele het publiek op enkele prachtige soli, daarbij begeleid door pianist Pieter Van Dooren.

Concert van dameskoor "De Raadsvogels" 6 oktober

De professionele fagottist Remko Edelaar wist de aanwezigen te boeien met een geestige inleiding over zijn instrument en met zowel een traditioneel als een zeer modern werk. Beide stukken gaven een goed beeld van wat fagotmuziek allemaal vermag.

Het niet meer uit onze buurt weg te denken dameskoor liet duidelijk merken dat het zich gaandeweg kwalitatief sterk heeft ontwikkeld tot een gezelschap dat er zijn mag. Dat was dan ook de mening van de aanwezige muzikliefhebbers, die na een glaasje wijn voldaan en enthousiast huiswaarts keerden.

wenst alle lezers
prettige kerstdagen
en een goed 2019!

Yogacentrum Leidse Hout

Jenneke van Doorn
Groene Maredijk 100 (Koetshuis)

Vriendelijke aandacht voor lichaam en geest geeft rust, ruimte en meer.
Voorkomen is beter dan genezen! Welkom.

ARCO BOUW

Verbouwing Aanbouw Dakkapel Badkamers

015 8795139

info@arcobouw.nl www.arcobouw.nl

 FONS VAN BEUKERING MAKELAARS	FONS VAN BEUKERING heeft ruim 30 jaar ervaring in de makelaardij! Geworteld in de Raadsherenbuurt en met ruime ervaring in de verkoop en aankoop van woningen in de Raadsherenbuurt. Sinds 1 januari 2017 is FB Makelaars, uw kantoor voor Leiden, Oegstgeest en Leiderdorp, als zelfstandig kantoor van start gegaan. Een nieuwe naam, een nieuwe uitstraling, maar vanuit het vertrouwde adres aan de Statendaalder 48 in Leiderdorp en met vakkundige begeleiding van ons team.
FB Makelaars (lid-NVM) A : Statendaalder 48, 2353 TH Leiderdorp T : 071 - 589 82 82 W: www.fbmakelaars.nl E : info@fbmakelaars.nl	

E : info@fbmakelaars.nl W: www.fbmakelaars.nl T : 071 - 589 82 82 A : Statendaalder 48, 2353 TH Leiderdorp FB Makelaars (lid-NVM)	van ons team. Leiderdorp en met vakkundige begeleiding adres aan de Statendaalder 48 in Lei- straling, maar vanuit het vertrouwde een nieuwe naam, een nieuwe uit-
--	---

Open Floor dansmeditatie
 Dans je vrij op blote voeten

Vanaf **17 januari 2019** ben je iedere **donderdagavond** van harte welkom om mee te bewegen op de **Open Floor**.
 Op verschillende soorten muziek en thema's dans je jouw eigen, vrije dans. De lessen zijn los van elkaar te volgen.
 Er zijn geen vaste stappen of pasjes en je hebt absoluut geen ervaring nodig om mee te doen.
 Een keer meedansen? Je bent van harte welkom!

Lokatie: Cultuurhuis De Paulus, Warmonderweg 2, Oegstgeest
 Data: wekelijks op donderdagavond vanaf 17 januari 2019
 Tijd: 19.45 - 21.30 uur (zaal open vanaf 19.30 uur)
 Info: www.corriedrijver.nl / corrie.drijver@gmail.com

Garage E. Brouwer

van Oldenbarneveltstraat 37 2334 AE LEIDEN

071 -3626768

06-53563104

garagebrouwer@kpnmail.nl

Fiat, Lancia, Alfa Romeo en Abarth specialist

U kunt bij ons terecht voor:

- APK
- Onderhoudsbeurten
- Olie verversen
- Accu's
- Banden
- Schokdempers
- Uitlaten
- Remmen
- Ruitreparatie
- Airco controle/ reparatie

En natuurlijk ook voor advies.

Het adres voor APK, Onderhoud en reparatie van uw auto

»DE RAADSHEER«

Een uitgave van de **Vereniging Raadsherenbuurt, Leiden**

Kopij: inleveren, bij voorkeur per e-mail (zie *redactie-adres*)

- Tekst in Word bijlage (dus niet als mail-tekst), zonder opmaak.
- Foto's en andere illustraties graag als aparte bijlage in de mail.

Illustratie voorplaat:	Friso Hogendoorn, Fagelstraat
Bezorging:	Cédric en Bodil Leijenaar, Timo van Luyn, Van Oldenbarneveltstraat
Opplage:	325 exemplaren

Redactie	redactieraadsheer@hotmail.nl
• Jeroen Hiemstra	<u>Fotografie</u> (tenzij anders vermeld) Fagelstraat 15, tel. 512 1213
• Janny van Nieuwkoop	<u>Eindredactie</u> V. Oldenbarneveltstr. 28, tel. 517 2176
• Ruurd Kok	Hogerbeetsstraat 3
• Hans Rohlof	V. Oldenbarneveltstr. 38, tel. 514 5747
• Anne Sanderink	V. Oldenbarneveltstr. 40, tel. 301 5157
• Ton Staphorst	Johan de Wittstraat 52, tel. 517 0264
• Annet van der Velden	Van Slingelandtlaan 9, tel. 515 0205
• Nico Koek	<u>Buurtcolumnist</u> V. Oldenbarneveltstr. 31, tel. 517 2818
• Andrea Schröder	<u>Opmaak</u> Fagelstraat 42, tel. 522 5491

Bestuur

❖ Roos Toxopeus	<u>Voorzitter</u> Fagelstraat 41, tel. 06-45278844
❖ Pippijn Wijnhoven	<u>Penningmeester</u> V. Oldenbarneveltstr. 26, tel. 06-12323591
❖ Ernst ter Braak	<u>Secretaris</u> Fagelstraat 16, tel. 06-18256377
❖ Paulien Retèl	<u>webmaster</u> Fagelstraat 31, tel. 06-53426893 webmasterraadsherenbuurt@live.nl
❖ Joep Besselink	Johan de Wittstr. 40, tel. 06-51716590

Website www.raadsherenbuurt.com

Minibuurtgids

- ❑ Familieberichten:
a.u.b. doorgeven aan
Pippijn Wijnhoven,
penningmeester van
de buurtvereniging, en ook graag aan
de redactie van »De RAADSHEER«
- ❑ Diefstal, inbraak, ouderenhulp, informatie
over onderhoud en huis verbouwen,
uitwisseling van gereedschap:
Rob Grootenhuis,
Fagelstraat 14, tel. 515 4769
Email: grhuis@ipact.nl
- ❑ Gevonden voorwerpen:
Rita de Coursey,
Fagelstraat 39, tel. 515 5886
- ❑ Mededelingkastje, V Old./J.d.W.str.
Yvonne Slijkhuis,
Joh. de Wittstraat 20, tel. 517 5855
- ❑ Buurtarchief lokaal:
Jeroen Hiemstra
Fagelstraat 15, tel. 512 1213
- ❑ Buurtarchief regionaal:
Regionaal Archief Leiden
Boisotkade 2a, tel. 516 5355
- ❑ Vereniging Binnenterrein OWHJ
Raadsherenbuurt:
Ad Littel, secretaris
Van Oldenbarneveltstraat 35, tel. 515 3475
- ❑ Vereniging Vrienden van De Leidse Hout:
Lieke van Boven
Johan de Wittstraat 29, tel. 06-24182879
- ❑ Stichting Leidse Hout Monumentwaardig:
Jan Reedijk, secretaris
Antonie Duycklaan 4, tel. 517 6596
- ❑ Werkgroep Leidse Hout Theater:
Richard Brame, contactpersoon
Johan de Wittstraat 41, tel. 06-21881885
- ❑ Werkgroep Nieuweroord:
Marijke van Dobben de Bruijn,
Warmonderweg 1, tel. 517 3657
- ❑ Buurttenkoor »De Raadsvogels«
Jenke Goudriaan,
Warmonderweg 47, tel. 523 7710
- ❑ Leeskring »De Raadsheer«
Rita de Coursey,
Fagelstraat 39, tel. 515 5886
- ❑ Vereniging onderhoud garageplein Fagelstraat
Fokke Dijkema, voorzitter
Fagelstraat 23, tel. 515 3994
- ❑ Oud Papier Actie
Rob Grootenhuis,
Fagelstraat 14, tel. 515 4769
- ❑ Wijkagent
Mick Hogervoorst, tel. 0900-8844
In acute situaties 112 bellen

Posters • Flyers • Scripties Visitekaartjes • Brochures Mailingen • Sealen • Vouwen Opmaak • Ontwerp
Briefpapier • Clubbladen Stickers • Folders • Enveloppen Plastificeren • Afwerking Kopiëren • Scannen • Printen

Deze uitgave is geprint door Print- en Copyshop MoBi. Dit is de nieuwe naam van Reprocentrum Movens, één van de werkprojecten van Movens onderdeel van GGZ Rivierduinen. Onze nieuwe locatie is Rooseveltstraat 38 in Leiden.

Particulieren, zzp'ers, bedrijven, verenigingen en stichtingen, iedereen kan bij ons terecht voor het opmaken, printen, kopiëren en afwerken van alle soorten drukwerkuitingen. Of het nu gaat om het printen

van een verenigingsblad, het vouwen van een folder of het verwerken van mappen voor trainingen. Kom langs of neem contact met ons op, we laten u graag de mogelijkheden zien.

Print- en Copyshop Mobi B.V. Rooseveltstraat 38 • 2321 BM Leiden
071 579 18 36 • info@mobileiden.nl • www.mobileiden.nl

KIES-PRECIES

TANDARTSPRAKTIJK

Wist u dat een slecht gebit hart- en vaatziekten kan veroorzaken?

Van uw gebit is er maar één exemplaar en daarom is het verstandig om er goed voor te zorgen.

Kies-Precies kan u daarbij helpen.

U hoeft niet lang te wachten op een afspraak en service naar onze patiënten staat voorop. Het geruststellen bij angst voor de behandeling is hier een onderdeel van. Ook kunt u bij **Kies-Precies** terecht voor al uw vragen.

Heeft u vragen bel dan gerust voor meer informatie.

■ **H.L. Betcke, Tandarts**
Rijnsburgerweg 147
2334 BN Leiden

T 071 519 06 24
E info@kies-precies.nl
W www.kies-precies.nl

2334 BN Leiden
Rijnsburgerweg 147

■ **H.L. Betcke, Tandarts**

M www.kies-precies.nl
E info@kies-precies.nl
T 071 519 06 24